

Radoslav Tomić
Institut za povijest umjetnosti, Zagreb

Relja Seferović
Zavod za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku

Izvorni znanstveni rad / *Original scientific paper*
3. 10. 2007.

Oporuka dubrovačkog arhiđakona Bernarda Đorđića

Ključne riječi: Bernard Đorđić, Dubrovnik, katedrala, slikarstvo, Giovanni Alvise Raspi
Key words: Bernard Đorđić, Dubrovnik, Cathedral, painting, Giovanni Alvise Raspi

Autori publiciraju oporuku arhiđakona dubrovačke katedrale Bernarda Orsatova Đorđića (Dubrovnik, 1621–1687.). Oporuka je iznimno vrijedan dokument jer Đorđić ostavlja velik dio imovine za opremu kapele sv. Bernarda u sjevernom kraku transepta u dubrovačkoj katedrali. Katedrali ostavlja i dragocjenu zbirku slika renesansnih majstora koju su njegovi nasljednici preuzeli 1694. godine na temelju duga koji je prema Đorđiću imao mletački trgovac i kolekcionar Giovanni Alvise Raspi. Među slikama su djela Parisa Bordona, Giovanija Girolama Savolda, Padovanina, Vincenza Catene, Pordenonea, Carleta Caliarra i drugih renesansnih i baroknih majstora. U popisu se navodila i jedna Tizianova slika, kojoj se od početka 19. stoljeća gubi trag.

Bernard Orsatov Đorđić (Brne Medo/Đurđević, de Georgiis, Georgius, Giorgi, Dubrovnik, 21. kolovoza 1621–18. srpnja 1687. g.) svojom oporukom pisanom 1687. godine ostavo je kapeli sv. Bernarda u dubrovačkoj katedrali 8/12, a nećacima Orsatu, Ivanu Karlu i Nikoli Sorkočeviću (Sorgo) 4/12 svoje imovine. Nakon Đorđićeve smrti došlo je do njezine raspodjele. Tako su na temelju duga koji je trgovac i kolekcionar Giovanni Alvise Raspi iz Venecije imao prema opatu Đorđiću u dubrovačku katedralu dospjele dragocjene slike. Ugovor o preuzimanju šesnaest umjetnina iz Raspijeve zbirke, kao protuvrijednost za dugovanje u novcu, potpisao je 1694. godine s njegovim nasljednicima u Veneciji jedan od Đorđićevih nasljednika, prokurator Bernard Orsat Sorkočević (Sorgo).

Potomak ugledne i moćne plemićke obitelji, Đorđić je 1637. godine stupio u Isusovački red. U Rimskom kolegiju završio je filozofski i teološki studij. Nakon bolesti napustio je isusovce, te se 1648. godine vratio u rodni grad, gdje je zaređen za svećenika. Ubrzo je imenovan provostolnim

kanonikom, arhiđakonom i vikarom dubrovačkoga nadbiskupa. Osim u crkvenom životu, Bernard Đorđić istaknuo se u pisanju literarnih, povijesnih i biografskih djela na hrvatskom, talijanskom i latinskom jeziku.¹

No, u hrvatskoj likovnoj umjetnosti arhiđakon Bernard Đorđić zauzima posebno važno mjesto svojom darovnicom dubrovačkoj katedrali. Količina i umjetnička vrijednost slika koje su iz Venecije dospjele u katedralu nije usporediva ni s jednom drugom darovnicom koju je crkvi ostavio neki svećenik u Dubrovniku, dok su veliki posjedi, kuće i zemlje na području Republike omogućili da se privede kraju izgradnja kapele sv. Bernarda s mramornim oltarom i palom u sjevernom kraku transepta katedrale Uznesenja Marijina. Vjerojatno je jedan od razloga da oporučnom darovnicom trajno zaduži dubrovačku biskupiju, bio uvjetovan i strašnim potresom 1667. godine, koji je razrušio srednjovjekovnu katedralu i uništio njezinu opremu. Jer, Bernard Đorđić bio je jedan od dvojice kanonika koji su preživjeli veliki potres te je sigurno duboko zabrinut za budućnost

i crkve i repulike smatrao potrebnim svoju imovinu darovati katedrali i nadbiskupiji u kojoj je obnašao odgovorne i ugledne dužnosti. Kolika je bila njegova zauzetost za dubrovačku katedralu i kapelu sv. Bernarda u njoj, svjedoči formulacija iz oporuke u kojoj piše da ne »kani određivati drugoga nasljednika osim kapele koja se treba podići u njegovo ime u dubrovačkoj katedrali«.

O kapeli i njezinoj opremi a posebno o slikama koje su zahvaljujući arhiđakonu Bernardu Đorđiću dospjele u Dubrovnik pisalo se u više navrata. Oporuku je dijelom objavio i komentarom popratio Ante Liepopili 1930. godine,² a Kruno Prijatelj je 1979. godine publicirao popis slika koji se navodi u primopredajnom ugovoru između nasljednika arhiđakona Đorđića i kolekcionara Raspija.³ Pojedine slike analizirali su domaći i strani povjesničari umjetnosti, najčešće i najupornije Grgo Gamulin i Kruno Prijatelj. Među slikama ponajprije treba navesti *Veneru i Adona* Parisa Bordona,⁴ *Bijeg u Egipat* Giovannija Gerolama Savolda,⁵ *Krista privezana za stup* koja se u popisu navodi kao djelo Andrea del Sarta, a potom je pripisana Francescu Ubertiju-Bacchiacci,⁶ Glavu Krista pripisanu Giovanniju Antoniju Pordenoneu,⁷ te četiri slike Alessandra Varotari-Padovanina.⁸ Korisno je provjeriti novčane vrijednosti koje su zabilježene uz pojedine slike. Najskuplje je bila procijenjena manja oltarna pala *Papa Grgur, sv. Roko i sv. Sebastijan* koju dokumenti bilježe kao djelo Carletta Caliarija. Njezina vrijednost iznosi 450 dukata.⁹ Slijedi slika *Bogorodica s Djetetom, Ivanom Krstiteljem, Magdalenom i Zaharijem*. Ona je u oporuci navedena kao Parmigianinov rad, dok je neosporno riječ o starijoj kopiji umjetnikova remek-djela koji se čuva u firentinskoj galeriji Uffizi. Procijenjena je na 400 dukata.¹⁰ Četiri Padovaninove slike pojedinačno su procijenjena na 390 dukata, dok je Bordonovo djelo *Venara i Adon* procijenjeno na 370 dukata. Navodna Tizianova slika *Portret njemačke djevojčice* (Ritratto di Putta tedesca), koja je odavno nestala, procijenjena je na 250 dukata. Iako su njezine dimenzije, u odnosu na Caliarijeva i Padovaninova djela, malene, ipak treba istaknuti da Tizianovo ime procjeniteljima nije bilo dovoljno moćno da se slika vrednuje na drugi način. Relativno skromno (100 dukata) procijenjena je i Savoldova slika *Bijeg u Egipat*, iako se, danas, može reći da je riječ o jednoj od najljepših renesansnih slika u Hrvatskoj, na kojoj se suptilno prožima lombardski i venecijanski likovni jezik. Manjim iznosom od 100 dukata određena je vrijednost slike *Sv. Katarina Aleksandrijska* za koju se smatralo da je djelo Palme Starijega, dok je suvremeni istraživači određuju kao autograf Vicenza Catene.¹¹ Slika *Mrtva priroda* procijenjena je u vrijednosti 70 dukata.¹²

Kapela sv. Bernarda u sjevernom kraku transepta ka-

tedrale opremljena je monumentalnim mramornim oltarom koji je podigao napuljski oltarist Carlo degli Frangi. U mnoštvu arhitektonski koncipiranih oltara u Dubrovniku i hrvatskom priobalju Đorđićev žrtvenik ističe se korištenjem višebojnoga mramora pri izradi predoltarnika, stupova, postamenata i atike. Posebno je raskošno ukrašen predoltarnik višebojnim mramornim intarzijama vegetabilnih motiva. Na bočnim, uvučenim bazama koji nose dvostruke stupove ovješeni su mramorni grbovi obitelji Đorđić, na kojima su heraldički znaci, također, izvedeni umetanjem raznobojnih vrsta mramora. Korištenje različitog i višebojnog mramora svojstveno je baroknoj umjetnosti južne Italije i Napulja odakle je bio i Carlo degli Frangi.

Na oltaru je slika *Bogorodica s Djetetom i sv. Bernardom* koju je 1721. godine izradio i potpisao Petar Mattei.¹³

Objavljivanje cjelovite oporuke te popisa slika u prijepisu i prijevodu dr. Relje Seferovića, može pomoći da se još točnije utvrdi stvarno značenje i vrijednost darovnice koje je arhiđakon Bernard Đorđić 1687. godine, (a potom i njegovi nasljednici u razdiobi njegove imovine) ostavio katedrali u Dubrovniku. Arhivski dokumenti ne pokazuju tek uvjete u kojima se nakon potresa podižu i opremaju crkve, nego jasno predstavljaju ličnost jednog kanonika i plemića koji se u povijesti dubrovačke crkve istaknuo visokom kulturom i donacijom koja ga svrstava u skupinu najzaslužnijih ličnosti u povijesti Dubrovačke Republike.

Državni arhiv Dubrovnik, Arhivski fond *Testamenta Notariae*, serija 10, točka 1

Testamenta Notariae 71, fol 30r-33v. *Testamentum Reverendissimi Domini Bernardi Orsatti Giorgi Archidiconi et Canonici huius Metropolitanae Ecclesiae, et Vicarii Generalis in Archiepiscopatu Ragusino cuius voluntatem expressit etiam iure Nuncupalici. (Die 22 mensis Julii 1687. Mandato Dominorum Consulium et ad eorum instantiam ac pro interesse Domine Marie uxoris ser Marci Thomae de Bassilio, et dicti ser Marci sui viri Vlaho testium retulit se sequestrasse contrascriptum testamentum quoad bona stabilia tantum quondam ser Orsatti Joannis de Georgiis iuxta Testamentariam ordinationem eius de quondam ser Orsatti, ita quod usque ad cognitum id cum ordinatum.)*

MDCLXXXVII, Indictione X, Die vero 21 mensis Julii Ragusii. Hoc est Testamentum Reverendissimi Domini Bernardi Orsatti Giorgi Archidiaconi et Canonici huius Metropolitanae Ecclesiae, et Vicarii Generalis in Archiepiscopatu Ragusino cuius voluntatem expressit etiam iure Nuncupalici; repertum in publica Notaria huius civitatis ubi ex consuetudine datum fuerat ad servandum, modo vero per Dominos Consules extractum, apertum, lectum et publicatum ac ut

infra admissum ad registrandum pro eius, et contentorum in eo perpetuis robore, et firmitate. Cui quidem Testamento erant adscripti Dominus Iudex ser Sigismundus Tudisi, et Franciscus Volanti nobiles testi, et est tenoris sequentis videlicet.

A di 12 luglio 1683 in Ragusa

Io Bernardo Giorgi Arcidiacono, e Canonico di questa Metropolitana benché habbia fatto il mio testamento sano in circa 20 anni con diverse ordinationi testamentarie, le quali hora volendo moderare, et esplicare piú chiaramente al servitio di Dio. Quindi é, che implorando il nome di Dio trino, et uno lasso per primitie e decime perperi dieci, cioè alla venerabile catedrale di san Biagio alla medesima perperi cinque, a quella di san Rocco perperi cinque, ale Danze perperi tre, alla Madonna delle Gratie perperi tre, tutto ciò una sol volta. E perché io da che fui pregato da quondam ser Marino mio cognato di voler mantenere il negotio a nome suo, o di ser Orsatto suo figliolo ciò ho eseguito, come pre la dichiarazione fatta, trovandomi creditore in tal nome, e qui, et altrove gran partite di denari, et a lui medesimo ser Orsatto fidato piú di ducati sei milla, come per le sue ricevute, e scritture, e perché in diverse occasioni d'amministrazione tanto ecclesiastiche quanto secolari, distributioni e frutti possa haver mancato tanto delli secolari son andato piú volte a metter i nomi di quelli, che puotessi haver lesa, ho ordinato et ordino che per dismissione si metta ducati tre milla ad monte di San Biagio da distribuirsi secondo il pio giudizio del padre Rettore da Gesuiti assistito da uno da miei eredi; imperoché havendo havuto intentione di non far altro Erede, che la capella da erigersi per me nel domo di Ragusa, quando non arrivi all'età di anni settanta tutta volta adesso dico, et instituisco la detta capella per otto delle dodeci parti, e nelle due ser Orsatto mio nipote, e nelle due restanti ser Giovanni Carlo, e ser Niccoló Marino de Sorgo, volendo che nessuno possa disponer di capitali, anzi che siano compri e ridotti quanto prima nei capitali piú fruttiferi secondo il calcolo che quotendo qui soggiungeró.

Alla detta capella, che intendo dover essere perpetua officina, e madre di carità impongo, e con assistenza degl'altri beneficiati debba esser nominatifino a dieci figlioli da clericarsi, li quali debbano prometter d'andar a scuola, et havere in tanto pro mercede a grossi uno il giorno, che di festa dovranno intervenire al coro; altrimenti mancando, restituir a favor dell'ereditá volendo che sia proposto un altro maestro con salario di ducati trenta annui, e con obbligo di legger gramatica, e casi di coscienza e nel rimanente sia diviso ogni anno d'essi frutti secondo vederá piú opportuno al pa-

rere d'essi accomessi di detti intervenienti, giache capitale si pongono tutte le purhibitioni et ancora si dicchiara, che mancando alcun dei beneficiati venghi sostituito l'altro superstite, et amesso secondo il grado d'affetto, e predilettione in proposito della quale havendo il detto ser Marino aposto nel suo testamento, che io puotessi preferire alcuno d'essi figlioli che non lasci dividere alcuna di dette proprietá da lui nominate, per il quale beneficio non havendo voluto io fin' hora dicchiarare a favor d'alcuno per non dar loco ai lamenti, benché ingiusti, ho finalmente lassato e lasso all'arbitrio del signor Orsatto Sorgo con facultá, e dichiarazioni apposte nel testamento di detto ser Marino e suo padre, osservandosi tutto il resto nell'oservanza del suo testamento che replico, et appongo nel detto fatto da me, quali cose tutte e singole remanendo in suo robore per eseguirsi annualmente iuxta intentionem meam modo et voluntate firmum, et firmandum per novam meam dispositionem in generale, aut speciale espressione videbitur sine praegudicio actuum quorumcumque, et contra facientium hic me subscripsi.

(Vide scripturam celebratam inter ser Orsattum Marini de Sorgo et ser Nicolaum Marini de Sorgo haeredes contrascripti domini testatoris per eorum portionibus registratum in Libro Diversorum Notariae de 1704 a tergo fol 39 nec non alteram scripturam celebratam inter suprascriptum ser Nicolaum Marini de Sorgo, admodum reverendum dominum Franciscum Marinum filium dicti ser Nicolai et Marinum filium et haeredem suprascriptum ser Orsatti registratam in eodem libro a tergo fol. 40. uti etiam tertiam scripturam celebratam inter dictum ser Marinum Orsatti de Sorgo et ser Matthaenum Francisci de Gradis cessionarium suprascripti ser Nicolai Marini de Sorgo ragistratam in Libro Dotium Notariae de 1704 a tergo folio 41.)

Et pro fede instituisco miei universali heredi per otto parti la detta capella, e per le quattro ser Orsatto, ser Giovanni Carlo, e ser Nicoló come ho detto di sopra con prohibitione di puoter decrescer nella detta institutione, ma con volontà che sia accresciuto il detto frutto, volendo, che i capitali mai si debbano alienare, ma ancora che venissero restituiti si debbano ricomprare sotto i medesimi pesi e privilegii goduti da me fin qui.

Non havendo espresso cosa alcuna a favore della servitu, e non havendo patuito altro, che con Nikka a grossi uno, e per vino fatto entrare in barili voglio, che se li facci buono, cosí a Nicola dedotte le spese fatte ogni anno per lui si paghi a raggione di ducati nove l'anno, e ciò dal 83 in qua, che quando poi a Marco Giuseppe, per il quale ha promesso il suo fratello di pagare io mi rimetto al suo obbligo; et a Luca se ha rimeritato.

L'essecutori di questo testamento voglio, che siano il si-

gnor Michele Giorgi Bona, il signor Orsatto Sorgo, il signor Giovanni Carlo Sorgo.

Dicchiando á favor di ser Orsatto, che puossa elleggersi in parte proprio tanto la proprietá d'Ombla, quanto quella di Topolo, cioé per prezzi da me notati, cosí ancora ser Giovanni Carlo e ser Nicoló da eligere per loro portione quel stabile che piú li piacerá a prezzi simili senza però potersi alienare, perché voglio, che tutti gli altri beni, censi, crediti s'uniscano tutti a favor dell'ereditá, e con questo testamento annullo ogni altro, preferrendo questo solo, qual sottoscrivo di mio pugno proprio. Archidiaconi de Giorgi manu propria.

MDCLXXXVII. Indictione X, die vero 24 mensis Julii Ragussi. Mandato Dominorum Consulium hic ante erit registratum antescrptum Capitulum una cum examine sub eo descripto et sunt tenoris sequentis ut ante videlicet.

A dí 21 Luglio 1687

Ser Giugno Gabrieli di Cerva d'innanzi li signori Consoli delle Cause Civili intendo pronar e far fede.

Qualmente molto reverendo domino Bernardo Giorgi arcidiacono prima della sua morte ho ordinato d'innanzi l'infrascritti testimoni che oltre quello haveva lassato nel suo testamento, de anco molto maggior somma e quanto bisognasse si dovesse dar e pagar dalla sua ereditá a tutti quelli che haveva offeso nell'interessi, acció ogni uno sia sodisfatto punctualmente nel modo, e maniere, e con quella autoritá che si é espresso nel detto suo testamento. Testes molto reverendo Padre Rettore di Gesuiti, domino Bernardo Sorgo Monaco, e reverendo domino Nicoló Muglia. Die 21 Julii 1687 presentatum ser Matthaeo Marini de Bona uni ex dominis consolibus ne lapsus temporis preiudicetur secundum ordines. Christophorus

Die 23 Julii 1687

Admodum reverendus pater Rector Collegii Societatis Jesu testis producit coram ser Bona consule et iudicibus ser Tudisi monitus et tacta pectore more sacerdotali iuratus et interrogatus supra prefato capitulo dixit essendo io stato informato dal padre domino Bernardo Monaco esser piccola somma che nel testamento suo lassava molto reverendo domino Bernardo Giorgi per sodisfare alli debiti e desiderando di sgravare la sua coscienza trovandola aliquanto sollevato l'interrogai se egli haveva animo di sodisfare a questi debiti haveva, mi rispose il detto quondam archidiacono che stava in letto giacendo se bene agravato di febre sano però del intelletto, Padre sí, e con ogni liberalitá, e già é scritto tutto, replicai io e se quello che é scritto non bastasse vuol agravar l'eredi che so-

disfacciano pienamente, ripiglió di nuovo detto archidiacono Padre sí e con liberalitá, et tantum dixit.

Interrogatum de consolibus per modum ut supra, de loco in casa quondam archidiaconi, de tempore prima duo, o tre giorni in circa della sua morte. De contestibus. Molto reverendo signore domino Bernardo Sorgo Monaco, et domino Nicoló Muglia quali anche io pregai che siano testimoni.

Die dicta

Reverendus dominus Nicolaus Muglia testis producit coram ut supra iuratus tacto pectore more sacerdotali et interrogatus supra prefato capitolo dixit: havendo dimandato il molto reverendo padre Rettore delli Gesuiti a quondam reverendo domino Bernardo Giorgi archidiacono se lui oltre quelli ducati tre milla quali haveva lassato nel testamento per pagar quelli alli quali haveva aggravato non bastassero volesse che fossero pagati dalli suoi heredi, quale molto reverendo domino Bernardo Giorgi gli rispose voglio che dal mio herede sia pagato ogni cosa; et tantum dixit. Interrogatus se era di mente sana, e d'intelletto rispose ai signori é stato di mente sana. Interrogatus de consolibus per modum ut supra per esser stato presente, e dimandatolo de loco in casa. De tempore, da quattro giorni prima della sua morte. De contestibus, molto reverendo padre Rettore delli Gesuiti, e molto reverendo domino Benedetto (sic!) Sorgo monaco.

MDCLXXXVII. Indictione X, die vero 24 mensis Julii Ragusii. Mandato Dominorum Consulium hic ante erit registratum antescrptum capitulum una cum examine sub eo descripto, et sunt tenoris sequentis videlicet.

A di 22 Luglio 1687

Il reverendo domino Nocoló di Francesco sacerdote assistente già in casa et al servitio del quondam arcidiacono domino Bernardo Giorgi d'innanzi i signori Consoli intende pronare ad ogni buon fine et effetto.

Qualmente il detto quondam signore arcidiacono Giorgi quattro, o cinque giorni prima della sua morte trovandosi sano di mente, e di intelletto, benché ammalato di corpo ha dichiarato in presenza dell'infrascritti testimoni che gli lassava sí come ha lassato al suddetto reverendo domino Nicoló ducati cento e vinti di grossi 40 per ducato oltre di quello ha disposto a suo favore nel Testamento da lui fatto presentato al giudice, e riposso nel Cattastico nota la disposizione delle leggi di questa eccellentissima Reububblica con questo ancora che al detto reverendo domino Nicoló non possa il suo erede pretendere quello apparisce debitore su li suoi libri, ma che si sia donato per la sua fedele servitú prestatagli per piú anni.

Testes ser Blasio Marini de Sorgo, molto reverendo domino Bernardo Sorgo abbate della Congragatione Melitense, Nicca Ivanova di Giuppana et Luca Ghiurin di Topolo, et altri.

Die 23 Julii 1687 presentatum coram domino consule Tudisi ne lapsus temporis preiudicetur. Ohmucheovich Cancellarius.

A di 23 Luglio 1687

Luca Ghiurin de Topolo testis productus d'innanzi ser Bona, ex iudicibus ser Tudisi modo predicto et interrogatus sopra il suddetto capitolo depose, e disse capitulum esse verum in omnibus et per omnia. Interrogatus de causa scientiae rispose per essermi trovato presente alla sudetta ordinatione facta dal suddetto quondam signore arcidiaconi Giorgi. De loco in camera sua. De tempore dopo che egli consegnò il suo solenne testamento, e mi pare quell'istesso giorno giaché cominciò a piangere il suddetto capinolante lamentandosi al padrone che non gl'haveva corrisposto a misura della sua servitù. De contestibus Nicca Ivanova di Giupana. Interrogatus se il suddetto quondam signore arcidiacono Giorgi sia stato in tempo che fece la detta ordinatione sano di mente. Rispose é stato allora di sana mente et intelletto, se bene gravemente indispossto del corpo.

Die dicta Nicca Ivanova testis producta coram ut super monita iurata et interrogata super supradicto capitulo deposuit, et dixit capitulum esse verum in omnibus et per omnia. Interrogata de causa scientiae responsit per essermi trovata presente, e sentito tutto ciò dall'istessa bocca del dicto quondam signore arcidiacono Giorgi mio provveditore. De loco in camera della sua casa dove giaceva sano di mente, se bene aggravato della malattia di corpo. De tempore dua o tre hore dopo che consegnò il suo solenne testamento. De contestibus Luca Ghiurin, ser Orsatto Sorgo, e reverendo domino Bernardo Sorgo.

MDCLXXXVII, Indictione X, die vero 30 mensis Julii Ragusii. Mandato dominorum consulum hic infra erit registratum antescryptum capitulum una cum examine sub eo descipto, et sunt tenoris sequentis videlicet.

A di 22 Luglio 1687

Nicca Ivanova di Giuppana stata serva del quondam signore arcidiacono domino Bernardo Giorgi dinanzi li signori consoli intendo pronare ad ogni buon fine, et effetto. Qualmente il detto quondam signore arcidiacono Giorgi suo padrone poco dopo di havere fatto, e presentato il suo testamento ha lassato a dicta Nicca intentionamente una camera della sua casa in cui habita Madda Mascglicizza, e ciò per

la sua fedel servitù prestitagli, et oltre di quello ha disposto a suo favore nel detto suo testamento. Testes ser Orsatto Sorgo, il molto reverendo padre abbate domino Bernardo Sorgo, il reverendo domino Nicoló di Francesco, e Luca Ghiurin, et altri.

Die 22 Julii 1687 presentatum coram domino consuli ser Tudisi ne lapsus tempris preiudicetur. Ohmuchievich cancellarius.

A di 23 Luglio 1687

Luca Ghiurin de Topolo testis productus coram domino consuli ser Bona, et Judice ser Tudisi monitus, iuratus et interrogatus supra predicto Capitulo deposuit et dixit: Io ho inteso che il suddetto quondam signore Arcidiacono Giorgi ha lassato a dicta Nicca intentionamente vita durante di detta Nicca una camera della casa dove al presente habita Madda spinta detta Mascglicizza; et tantum dixit. Interrogatus de consolibus rispose per essermi ritrovato presente, et udito ciò dalla propria bocca del suddetto signore Arcidiacono Giorgi stato mio padrone. De tempore quell'istesso giorno che consegnò il suo testamneto solenne alquanto dopo. De loco in camera dove giaceva. De contestibus reverendo domino Nicoló di Francesco, ser Orsatto Sorgo, et il molto reverendo domino Bernardo Sorgo.

Die dicta. Reverendus dominus Nicolaus Francisci testis productus coram ut super modo iuratus tacto pectore more sacerdotali, et interrogatus supra retrospecto capitulo deposuit et dixit: é verissimo che il detto quondam ser arcidicono di Giorgi ha lassato a dicta Nicca capitulanae una camera di quella casa dove al presente habita Madda Mascglicizza, e ciò vita sua durante tantum. Interrogatus de causa scientiae rispose per haver ciò sentito dall'istessa bocca dell'istesso quondam ser arcidiacono. De loco in camera dove giaceva. De tempore dopo poche che consegnò il suo testamento solenne. De contestibus Luca Ghiurin, e ser Orsatto Sorgo.

Oporuka prečasnoga gospodina Bernarda Orsatova Đorđića, arhidakona i kanonika ove metropolitanske crkve, te generalnoga vikara u Dubrovačkoj nadbiskupiji, čiju je volju izložila i pravom izricanja. (Dana 22. srpnja 1687. Na nalog gospode sudaca te na njihov zahtjev i za interes gospođe Marije, supruge plemića Marka Tominog de Basegli, i spomenutog Marka njenoga supruga, Vlaho zdur izjavio je da je zaplijenio nasuprot opisanu oporuku dok se [ne uredi] nekretnine pokojnoga ser Orsata Ivanova Đorđića, prema oporučnoj odredbi pokojnoga plemića Orsata i neka tako ostane dok se ne utvrdi pravo, u skladu s odredbama.)

Godine 1687, indicije desete, dana pak 21. srpnja, u

Dubrovniku. Ovo je oporuka Prečasnoga gospodina Bernarda Orsatova Đorđića, arhiđakona i kanonika ove metropolitanske crkve, te generalnoga vikara u Dubrovačkoj nadbiskupiji, čiju je volju izložila i pravom izricanja; pronađena u javnom notarijatu ovoga grada gdje je po običaju bila pohranjena na čuvanje, a sada pak su je gospoda suci izvadili, otvorili, pročitali i objavili te, kao što je niže potvrđeno, zabilježili su pouzdanost i sigurnost i nje i njezina sadržaja za vječna vremena. Ovoj pak oporuci bili su supotpisani gospodin sudac plemić Žigmund Tudizić i Frano Volanti, plemeniti svjedoci, te je sljedećega dakako sadržaja.

Dana 12. srpnja 1683. u Dubrovniku. Ja Bernard Đorđić, arhiđakon i kanonik ove Metropolitije, premda sam zdrav sastavio svoju oporuku prije dvadeset godina s različitim oporučnim odredbama sada ih želim namijeniti, te jasnije izložiti na slavu Božju. Stoga je tako, da zazivajući ime Trojnoga i Jednoga Boga, ostavljam u prvinama i desetinama deset perpera, to jest časnoj katedrali, također crkvi sv. Vlaha istoj pet perpera, crkvi sv. Roka pet perpera, crkvi na Dančama tri perpera, Gospi od Milosrđa tri perpera, sve ovo samo jednom. A budući da me bio zamolio pokojni plemić Marin moj svak da želi zadržati posao na svoje ime, ili na ime svoga sina, plemića Orsata, to sam izvršio, kao u načinjenoj objavi, nalazeći se vjerovnikom. U to ime i ovdje i drugdje povjerio sam velike novčane iznose, i njemu samom, plemiću Orsatu, više od šest tisuća dukata, kako se vidi u njegovim primanjima i spisima. Budući da su u različitim prilikama, kod uprave kako crkvene, tako i svjetovne, razdiobe i plodovi mogli ponestati samo kod svjetovnjaka, više puta sam išao zabilježiti imena onih koje sam mogao povrijediti, pa sam odredio i određujem da se za pretres izdvoji tri tisuće dukata na banku sv. Vlaha, koje valja podijeliti prema pobožnom sudu Oca rektora Isusovaca, uz pomoć jednoga od mojih nasljednika. Budući da ne kanim određivati drugoga nasljednika osim kapele koja se treba podići u moje ime u dubrovačkoj katedrali, kad ne bih stigao do dobi od sedamdeset godina; svejedno sada izjavljujem, i određujem spomenutu kapelu za nasljednika u osam dvanaestina dijelova, te u dva dijela svog nećaka plemića Orsata, i u preostala dva dijela plemića Ivana Karla i plemića Nikolu Marinova Sorgo. Neću da itko raspoláže glavnicom, štoviše, neka budu otkupljeni i izmireni što prije u najplodonosnijim ulaganjima prema računu koji ću citirajući ovdje dometnuti.

Za navedenu kapelu koja, kako namjeravam, mora ostati vječna radionica i milosrdna mati i uz pomoć drugih nadarbenika treba imenovati do desetero djece za zaređivanje, koja moraju obećati da će ići u školu, te primati za plaću po jedan groš dnevno, a da blagdanima moraju nastupiti u

koru. Ako se tome ne udovolji, valja povratiti iznos u korist nasljedstva, htijući da se predloži drugi učitelj s godišnjom plaćom od trideset dukata, te s obvezom da podučava gramatiku i moralne nazore. U preostalom neka se podijeli svake godine iznos od onih kamata kako bude izgledalo najpogodnije po mišljenju onih dopuštenih posrednika, budući da se na glavnici stavljaju sve zabrane. Također se izjavljuje da ako neki od nadarbenika to iznevjeri, neka bude zamijenjen drugim preostalim, i pripušten u skladu sa stupnjem naklonosti i omiljenosti. U vezi s tim je spomenuti plemić Marin dodao u svojoj oporuci da bih mogao više voljeti nekoga od one djece, a da se ne dopusti podijela nekog od spomenutih sredstava koje je on imenovao. Pošto nisam htio ovu nadarbinu dosad objaviti u nečiju korist kako ne bih dao mjesta tužaljka, iako nepravednim, napokon sam ostavio i ostavljam procjeni gospodina Orsata Sorgo s pravom i izjavom dodanim u oporuci navedenog plemića Marina, njegova oca, pridržavajući se svega ostaloga u ispunjavanju njegove oporuke koju ponavljam, i dodajem djelu koje sam izvršio. Ove stvari i sveukupno i pojedinačno ostaju u svojoj valjanosti da se izvršavaju godišnje u skladu s mojom namjerom, na način i volju čvrsto i mora se učvrstiti putem moje nove odredbe u općem ili posebnom izrazu, kako će izgledati bez predrasude bilo kojih djela, i protiv onih koji tako rade ovdje sam se potpisao.

(Vidi ugovor sklopljen između plemića Orsata Marinova Sorga i plemića Nikole Marinova Sorga, nasljednika navedenog gospodina oporučitelja u svojim dijelovima, zabilježen u Knjizi različitih spisa Notarijata iz 1704., na poleđini lista 39, te drugi ugovor sklopljen između opisanog plemića Nikole Marinova Sorga, Prečasnog gospodina Frana Marina, sina spomenutog plemića Nikole, te Marina, sina i nasljednika gore navedenog plemića Orsata zabilježen u istoj knjizi, na poleđini lista 40. Ondje se nalazi i treći ugovor, sklopljen između navedenog plemića Marina Orsatova Sorga i plemića Mata Franova Gradića, baštinika gore navedenog plemića Nikole Marinova Sorga, zabilježen u Knjizi miraza Notarijata iz 1704., na poleđini lista 41.)

Ustanovljujem radi povjerenja svojim jedinim nasljednicima spomenutu kapelu, u osam dijelova, a za četiri dijela plemića Orsata, plemića Ivana Karla, i plemića Nikolu, kako sam gore naveo, sa zabranom da se ne smije smanjiti u navedenoj odredbi, ali s voljom da se poveća navedena kamata. Htijući da se glavnica nikad ne smije otuđiti, već da se još obnovi, mora se otkupiti pod istim teretima i privilegijama koje sam dosad i ja uživao.

Ne izrazivši ništa u korist posluge, te ne određivši ništa drugo do li s Nikom po jedan groš, a za vino koje je ušlo u bačve hoću da se plati po devet dukata godišnje, ako ga na-

pravi dobro, a tako i Nikoli, pošto mu se odbije trošak koji je bio svake godine za njega, i to od 1683. do sada. Što se pak tiče Marka Josipa, za kojega je njegov brat obećao platiti, prepuštam se njegovoj obvezi, a Luki, ako je zaslužio.

Hoću da izvršitelji ove oporuke budu gospoda Miho Đorđić Bona, Orsat Sorgo, Ivan Karlo Sorgo.

Izjavljujući u korist plemića Orsata, da smije sebi izabrati imanje u Ombli, kao i ono u Topolu, to jest za cijene koje sam ja zabilježio, tako i plemići Ivan Karlo i Nikola mogu sebi izabrati onu nekretninu koja im se više sviđa po sličnim cijenama, ipak da se ne smije otuđiti. To je zato jer hoću da se sva druga dobra, prihodi i krediti objedine u korist nasljedstva, te ovom oporukom poništavam svaku drugu, ističući ovu, koju poptisujem vlastitom rukom. Arhiđakon Đorđić vlastoručno.

Godine 1687., indikcije desete, dana pak 24. srpnja u Dubrovniku. Po nalogu gospode sudaca ovdje ispred bit će zabilježen ranije opisani članak zajedno s provjerom opisanom pod njim, te su sljedećega sadržaja, dakako kao ranije.

Dana 21. srpnja 1687. plemić Junije Gabrijelov Cerva pred gospodom sucima civilnog pravosuđa, namjerava se podvrgnuti i zaprisegnuti. Kako je Prečasni gospodin arhiđakon Bernard Đorđić prije smrti odredio pred niže potpisanim svjedocima da se osim onoga što je ostavio u oporuci još mnogo veći iznos, i koliko bude trebalo, mora dati isplatiti iz njegove ostavštine svima onima čije je interese mogao povrijediti, tako da svatko bude zadovoljan točno u skladu s načinom i postupkom, i s onim pravom kojim se izrazio u svojoj navedenoj oporuci. Svjedoci: Prečasni otac rektor Isusovaca, gospodin Bernard Sorgo redovnik, te svećenik Nikola Mulja itd. Izloženo plemiću Matu Marinovom Bona, jednom od gospode sudaca, da se protokom vremena ne ugrozi, u skladu s odredbama.

Dana 23. srpnja 1687. Prečasni Otac Rektor Kolegija Družbe Isusove svjedok izlaže pred plemićom Bona, sucem, te plemićem Tudizićem, od sudaca, opomenut i do dirnuvši grudi zaprisegnut po svećeničkom običaju, upitan o gore navedenom članku rekao je »Budući da me izvijestio Otac gospodin Bernard redovnik da postoji mali iznos kojeg je oporukom ostavio Prečasni gospodin Bernard Đorđić da isplati dugove i u želji da olakša savjest, kada sam ga zatekao nešto oporavljena, upitao sam ga je li kanio isplatiti ove dugove koje je imao. Spomenuti pokojni arhiđakon koji je ležao u krevetu, oslabljen groznicom, ali ipak zdrav umom, odgovorio mi je: Oče, da, i uz svaku darežljivost, i već je sve napisano. Ja odgovorih: A ako ono što je zapisano ne bude dostajalo, hoće li opteretiti nasljednike da to u pot-

punosti zadovolje, spomenuti arhiđakon nanovo odvrati: Oče, da, i darežljivošću«; te toliko reče.

Upitan od strane sudaca o načinu, odgovori kao gore; o mjestu, u kući pokojnoga arhiđakona; o vremenu, približno dva ili tri dana uoči njegove smrti; o prisutnim svjedocima, odgovori: »Prečasni redovnik Bernard Sorgo, te svećenik Nikola Mulja, koje i ja zamolih da budu svjedoci«.

Istoga dana. Svećenik Nikola Mulja, izlaže pred osobama kao i gore, zaprisegnut dotaknuvši grudi po svećeničkom običaju te upitan o gore spomenutom članku rekao je: »Pošto je zapitao Prečasni Otac Rektor Isusovaca zapitao pokojnog Časnog gospodina arhiđakona Bernarda Đorđića bi li on, osim onih tri tisuće dukata koje je oporukom bio ostavio za isplatu onima koje je bio ošteti, htio da ih isplate njegovi nasljednici kad nebi dostajali, Prečasni gospodin Bernard Đorđić mu je odgovorio: »Hoću da moj nasljednik otplati svako potraživanje«, i toliko je rekao.

Upitan je li bio zdravoga uma i razuma, odgovorio je gospodi da je bio zdravoga uma. Upitan od strane sudaca na način kao gore jer je bio prisutan, te upitan o mjestu odgovorio je u kući; o vremenu, oko četiri dana prije njegove smrti; o prisutnim svjedocima, Prečasni gospodin Rektor Isusovaca, te prečasni gospodin redovnik Benedikt (sic!) Sorgo.

Godine 1687., indikcije desete, dana pak 24. srpnja, u Dubrovniku. Po nalogu gospode sudaca ovdje ispred bit će zabilježen ranije opisani članak zajedno s provjerom opisanom pred njim, te su sljedećega sadržaja, dakako.

Dana 22. srpnja 1687. Časni gospodin Nikola Franov svećenik koji već pomaže u kući i u službi pokojnog arhiđakona gospodina Bernarda Đorđića pred gospodom sucima kani se prisegnuti za svaki dobar svršetak i učinak. Kako je pokojni gospodin arhiđakon Đorđić četiri ili pet dana prije smrti, nalazeći se zdrav umom i razumom, premda bolestan tijelom, objavio u prisustvu dolje potpisanih svjedoka da mu ostavlja tako kako je ostavio gore spomenutom gospodinu Nikoli stotinu i dvadeset dukata od 40 groša za dukat, osim onoga što je izvršio u njegovu korist u oporuci koju je sastavio i izložio sucu, i odložio u katastiku poznajući zakonske odredbe ove Presvijetle Republike, još s tim da spomenutom Časnom gospodinu Nikoli ne može njegov nasljednik tražiti da se pojavljuje kao dužnik u njegovim knjigama, već neka bude nadaren za svoju vjernu službu iskazanu mu kroz više godina.

Svjedoci plemić Vlaho Marinov Sorgo, Prečasni gospodin Bernard Sorgo, opat Mljetske kongregacije, Nika Ivanova sa Šipana, te Luka Đurin iz Topola, i drugi.

Dana 23. srpnja 1687. izloženo je pred gospodinom sucem Tudizićem, da ga protok vremena ne dovede u pitanje.

Bilježnik Ohmučević.

Dana 23. srpnja 1687. svjedok Luka Đurin iz Topola izlaže pred plemićem Bona, te plemićem Tudizićem od sudaca, na gore navedeni način te upitan o prije spomenutom članku izjavio je i rekao da je članak istinit u svim dijelovima i u svemu. Upitan o uzroku saznanja odgovorio je: »Pošto sam se našao prisutan njegovoj odredbi koju je izvršio prije spomenuti pokojni arhiđakon Đorđić.« O mjestu; u njegovoj sobi. O vremenu; pošto je on predao svoju svečanu oporuku, te mi se čini onog istog dana, budući da je počeo plakati gore navedeni kapelan žaleći se gospodaru da mu nije bio odgovorio po mjeri njegove službe. O prisutnim svjedocima; Nika Ivanova sa Šipana. Upitan je li spomenuti pokojni gospodin arhiđakon Đorđić bio zdravoga uma u trenutku kad je dao navedenu odredbu, odgovorio je: »Bio je tada zdravoga uma i razuma, iako vrlo oslabljen tijelom.«

Istoga dana svjedokinja Nika Ivanova sa Šipana izlaže pred onima kao i gore, opomenuta, zaprisegnuta i upitana o spomenutom članku izjavila je i rekla da je članak istinit u svim dijelovima i u svemu. Upitana o uzroku saznanja odgovorila je: »Pošto sam se našla prisutna, i čula sve to iz samih usta spomenutoga pokojnoga gospodina arhiđakona Đorđića, moga gospodara.« O mjestu; u sobi njegove kuće gdje je ležao zdrav umom, premda pritisnut bolešću tijela. O vremenu; dva ili tri sata pošto je predao svoju svečanu oporuku. O prisutnim svjedocima; Luki Đurin, plemić Orsat Sorgo i Prečasni gospodin Bernard Sorgo.

Godine 1687, indikcije desete, dana pak 30. srpnja u Dubrovniku. Po nalogu gospode sudaca ovdje ispod bit će zabilježen ranije opisani članak zajedno s provjerom opisanim pod njim, te su sljedećega sadržaja, dakako.

Dana 22. srpnja 1687. Nika Ivanova sa Šipana koja je bila sluškinja pokojnoga gospodina arhiđakona Bernarda Đorđića pred gospodom sucima namjerava se podvrgnuti za svaki dobar ishod, i svrhu. Kako je spomenuti pokojni gospodin arhiđakon Đorđić, njezin gospodar, malo kasnije pošto je sastavio i izložio svoju oporuku, ostavio navedenoj Niki namjerno jednu sobu u svojoj kući u kojoj stanuje Made Mašljica, i to za njezinu vjernu službu koju mu je vršila, te osim onoga što je ostavio u njezinu korist u svojoj spomenutoj oporuci. Svjedoci: plemić Orsat Sorgo, Prečasni otac opat gospodin Bernard Sorgo, Časni gospodin Nikola Franov, i Luka Đurin, i drugi.

Dana 22. srpnja 1687. izloženo pred gospodinom konzulom plemićem Tudizićem, da se protokom vremena ne dovede u pitanje. Bilježnik Ohmučević.

Dana 23. srpnja 1687. Svjedok Luka Đurin iz Topola izlaže pred gospodom sucem plemićem Bona te sucem plemićem Tudizićem, opomenut, zaprisegnut i upitan o gore

navedenom članku izjavio je i rekao: »Ja sam razumio da je spomenuti pokojni arhiđakon Đorđić ostavio spomenutoj Niki namjerno, do kraja života spomenute Nike, jednu sobu u kući gdje zasad stanuje Made natjerana zvana Mašljica«, i toliko je rekao. Upitan od konzula, odgovorio je: »Našao sam se prisutan, i to sam čuo iz samih usta gore navedenog gospodina arhiđakona Đorđića, koji je bio moj gospodar.« O vremenu; onog istog dana kad je predao svoju svečanu oporuku, nešto kasnije. O mjestu; u sobi gdje je ležao. O prisutnim svjedocima; Časni gospodin Nikola Franov, plemić Orsat Sorgo, te Prečasni gospodin Bernard Sorgo.

Istoga dana. Časni gospodin Nikola Franov, svjedok, izlaže pred istima kao i gore, zaprisegnut dodirnuvši grudi po svećeničkom običaju, te zapitan o gore navedenom članku izjavio je i rekao: »Posve je istinito da je spomenuti pokojni plemić arhiđakon Đorđić ostavio navedenoj Niki sluškinji jednu sobu u onoj kući u kojoj zasad stanuje Made Mašljica, i to samo za trajanja njezina života.« Zapitan o uzrocima saznanja, odgovorio je: »Pošto sam to čuo iz samih usta pokojnoga plemića arhiđakona«. O vremenu; malo pošto je predao svoju svečanu oporuku. O prisutnim svjedocima; Luka Đurin, i plemić Orsat Sorgo.

Opera Pia. Lib. 31. Giornale dell'amministrazione dell'Opera Pia dell'Arcidiacono Giorgi. Fol 1. *Per gl'Appoggio a Heredità di quondam Monsignore Arcidiacono Bernardo Orsatto di Giorgi in conto di capitale ducati 32 000 assegnati nell'infrascritte partite dalli signori ufficiali creati dall'Eccellentissimo Consiglio di Pregati, alla Capella da erigersi nella Metropolitana di questa città, Herede delli 2/3 di tutti li beni di detto quondam ser Arcidiacono; e ciò a conto di detta Heredità come per Divisione fatta da detti signori ufficiali e registrata in Diversi di Cancellaria nel 1683 in fol. 65; da eseguire l'ordinazione Testamentaria di detto quondam ser Arcidiacono, come per suo Testamento in Testamenti di Notaria del 1686 in fol. 30, e registrato nel principio del Libro Quaderno di questa Administratione.*

Knjiga uprave Blagoga djela arhiđakona Đorđića. Za odobrenje na nasljedstvo pokojnoga mons. arhiđakona Bernarda Orsatova Đorđića, na račun glavnice od 32 000 dukata povjernih u dolje opisanim dijelovima gospodi činovnicima koje je odredilo Presvjetlo Vijeće Umoljenih, za podizanje kapele u katedrali ovoga grada, nasljedniku dvije trećine svih dobara prema podjeli koju su izvršili gospoda činovnici i koja je zabilježena u seriji *Diversa Cancellariae* u 1683. na listu 5. Ovim se provodi oporučna odredba spomenutoga pokojnoga plemića arhiđakona, kako je u njegovoj oporuci u seriji *Testamenta di Notaria* iz 1686. na listu

30, te zabilježenoj na početku Bilježnice ove uprave.

Giornale dell'amministrazione. Fol. 60. A di 31 Dicembre 1694. Per Quadri in mano di Francesco Maria Pezzoli di Venezia a signori Giovanni Aluise Raspi, e fratelli di detto loco ducati 5304, per ducati 4080 corenti valutati a grossi 52 assegnatici per pagamento da detto signore Raspi come appare nel infrascritti Quadri, consegnati per conto, e con ordine nostro al Padre Abbate Domino Bernardo Sorgo, e da lui lassati per detto conto, in mano di detto Pezzoli, e sono ducati 1080 per frutti di ducati 6000 a tutto dicembre 1693, e ducati 3000 a conto di detti ducati 6000 di capitale, come per Instrumento cèlebrato a Venezia per Notaro Domenico Gonella li 7, e 28 Gennaio 1694.

Stima e Nota di Quadri predicti 16

- n. 1. *San Girolamo in grande di Bonifatio di quarte 12 large e 9 alto, suaggia negra – ducati 230*
- n. 3. *Beata Vergine con il Bambino, e San Giuseppe che dorme di Giovanni Girolamo Brescian alto quarte 4½, largo quarte 5½ con suaggia antica d'oro – ducati 100*
- n. 5 *Adone e Venera di Paris Bordon, largo quarte 7, alto quarte 9, suaggia negra – ducati 370*
- n. 6 *Uccelami di Nicasio, altri di Giovanni Auf, largo quarte 9, alto quarte 5½, suaggia d'oro – ducati 70*
- n. 7 *Beata Vergine con San Giuseppe, che fugge in Egitto del Padoanino, largo quarte 12, alto quarte 10, in suaggia nera, con fil d'oro, e marche d'inaglio dorato sopra cantoni, e mezarie – ducati 390*
- n. 8 *Straggi dell'innocenti del detto, grandezza e suaggia similes – ducati 390*
- n. 9 *Nostro Signore, che libera l'anime de Santi padri dal Limbo, come sopra – ducati 390*
- n. 10 *Sansone ch'atterra con lla mascella Filistei, come sopra – ducati 390*
- n. 12 *Christo in Croce con la Beata Vergine, et altri santi di Giovanni Bendetto Castiglioni, largo quarte 11, alto 14, in suaggia dorata – ducati 100*
- n. 20 *Ritratto di Putta tedesca di Titian, largo quarte 3, alto quarte 4, in suaggia verde d'oro d'intaglio – ducati 250*
- n. 25 *Palletta con varii Santi di Carletto Calliari, largo quare 8½, alto quarte 12½, senza suaggia – ducati 450*
- n. 4 *Santa Catherina del Palma Vecchio, largo quarte 4, alto quarte 5, in suaggia antica con filetto d'oro – ducati 100*
- n. 14 *Beata Vergine col Bambino, et altri Santi in Tavola del Parmesan, largo quarte 3½, alto quarte 4½, suaggia dorata – ducati 400*
- n. 15 *Nostro Signore legato alla colonna in tavola d'Andrea*

del Sarto, largo quarte 4, alto quarte 5, suaggia dorata – ducati 100

n. 16 *Il Salvator mezza figura in tavola del Pordenon, largo quarte 3, alto quarte 4, suaggia verde, e d'oro d'intaglio – ducati 200*

n. 24 *Beata Vergine con altri Santi in tavola di Giulio Romao di quarte 3 per ogni verso in suaggia d'oro – ducati 150*

Dana 31. prosinca 1694. za slike u posjedu Francesca Maria Pezzoli iz Venecije gospodinu Giovanniiju Aluise Raspi, i braći iz istoga mjesta 5304 dukata za 4080 dukata procijenjenih na 52 groša, dodijeljenih im za isplatu od strane spomenutoga gospodina Raspi kako stoji kod niže opisanih slika, namijenjenih za naš račun i po našoj odredbi Ocu opatu gospodinu Bernardu Sorgo, koje slike je on ostavio za navedeni račun u rukama navedenog Pezzoli. To je 1080 dukata, kao kamata od šest tisuća dukata do kraja prosinca 1683., i još tri tisuće dukata po računu od navedenih šest tisuća od glavnice, kao u ugovoru sklopljenom u Veneciji od strane bilježnika Domenika Gonella od 7. i 28. siječnja 1694.

Procjena i opis navedenih šesnaest slika

- n. 1 Sv. Jeronim u punoj veličini, slikao Bonifatio, široka 12 visoka 9 kvadri, crni okvir – 230 dukata
- n. 3 Blažena Djevica Marija s Djetetom i Josipom koji spava, slikao Giovanni Girolamo Brescian, visoka 4½ i široka 5½ kvarti, sa starim zlatnim okvirom – 100 dukata
- n. 5 Adonis i Venera, slikao Paris Bordon, široka 7 i visoka 9 kvarti, crni okvir – 370 dukata
- n. 6 Ptice od Nikasija, drugi slikar Giovanni Auf, široka 9 i visoka 5½ kvarti, zlatni okvir – 70 dukata
- n. 7 Blažena Djevica sa sv. Josipom na Bijegu u Egiptu, slikao Padoanino, široka 12 i visoka 10 kvarti, u crnom okviru sa zlatnom niti, i znacima pozlaćene rezbarije na rubu, i cvijećem – 390 dukata
- n. 8 Pokolj nevinih, isti slikar, sličnih dimenzija i okvira – 390 dukata
- n. 9 Naš Gospodin koji oslobađa duše svetih Otaca iz Limba, isto kao i gore – 390 dukata
- n. 10 Samson koji čeljušću ubija Filistejce, isto kao i gore – 390 dukata
- n. 12 Krist na Križu s Blaženom Djevicom i drugim svecima, slikar Giovanni Benedetto Castiglioni, široka 11 i visoka 14 kvarti, u pozlaćenom okviru – 100 dukata
- n. 20 Portret njemačke djevojčice, slikar Tizian, široka 3 i visoka 4 kvarte, u zelenom pozlaćenom okviru – 250 dukata

- n. 25 Manja pala s raznim svecima, slikar Carletto Calliari, široka 8½ i visoka 12½ kvarti, bez okvira – 450 dukata
 n. 4 Sv. Katarina, slikar Palma Vecchio, široka 4 i visoka 5 kvarti, u starom okviru sa zlatnim rubom – 100 dukata
 n. 14 Blažena Djevica s Djetetom i drugim svecima za stolom, slikar Parmesan, široka 3½, visoka 4 ½ kvarti, s pozlaćenim okvirom – 400 dukata
 n. 15 Naš Gospodin vezan za stup na dasci, slikar Andrea del Sarto, široka 4, visoka 5 kvarti, s pozlaćenim okvirom – 100 dukata
 n. 16 Poprsje Spasitelja na dasci, slikar Pordenon, široka 3, visoka 4 kvarte, zeleni okvir s pozlatom – 200 dukata
 n. 24 Blažena Djevica s drugim svecima za stolom, slikar Giulio Romano, 3 kvarte i po širini i po visini, u zlatnom okviru – 150 dukata

Giornale dell'amministrazione. Fol 100. *A di 7 Marzo 1699. Per Eredità di quondam ser Arcidiacono Bernardo di Giorgi in conto corrente. A Francesco Maria Pezzoli di Venetia ducati 6.18 per ducati 5.4 conto a grossi 50 per spese fatte da lui nella spedizione delli doi quadri mandati con Predolin, come per sua [lettera] di 31 Gennaio passato, e sono delli 16 quadri presi da noi per debito dalli signor Raspi, e lassati in mano di detto Pezzoli.*

Giornale dell'amministrazione. Fol 101. *A di 7 Marzo 1699. Per quadri lassati in deposito della Chiesa di Santa Chiara. A quadri in mano di Francesco Maria Pezzoli di Venetia ducati 715 per ducati 550 correnti valutati a grossi 52 per quanto stanno a debito l'infrascritti doi quadri mandati da detto Pezzoli con Predolin, riposti nella suddetta Chiesa a nostra disposizione, come per ricevuta fattaci della Molto Reverende Madre Abbadessa delle Monache di detta Chiesa – ducati 550.*

Un quadro di numero 12, alto quarte 12, largo quarte 11, con la suaggia dorata con figura di Christo in Croce; con la Beata Vergine et altri santi di Giovanni Benedetto Castiglioni – ducati 100.

Una Paletta di numero 25 senza suaggie con varii Santi, cioè con Santo Rocco, Santo Sebastiano, et uno santo Pontefice, largo quarte 8½ - ducati 450.

Dana 7. ožujka 1699. Za nasljedstvo pokojnog plemića arhidakona Bernarda Đorđića za tekući račun. Francescu Maria Pezzoli iz Venecije 6.18 dukata za 5.4 dukata, po 50 groša, za troškove koje je imao prilikom upućivanja dviju slika poslanih s Predolinom, kao što stoji u njegovom [pismu] od 31. siječnja. One se nalaze među šesnaest slika koje smo preuzeli radi duga gospodina Raspija, i ostavili u ruka-

ma navedenoga Pezzolija.

Za slike pohranjene u crkvi sv. Klare. Za slike u rukama Francesca Marie Pezzoli iz Venecije 715 dukata po 52 groša, za koliko se radi o dugu. Dolje opisane slike poslao je navedeni Pezzoli putem Predolina, te su pohranjene u navedenoj crkvi po našoj želji, kao što stoji u potvrdi primitka danoj nam od strane Prečasne Majke opatice redovnica navedene crkve – 550 dukata

Slika broj 12, visoka 14, široka 11 kvarti, s pozlaćenim okvirom, s likom Krista na Križu, s Blaženom Djevicom i drugim svecima, slikar Giovanni Benedetto Castiglioni – 100 dukata

Slika broj 25, bez okvira, mala pala s raznim svecima, to jest sa sv. Rokom, sv. Sebastijanom i jednim sv. Papom, široka 8½ kvarti, visoka 12½ kvarti – 450 dukata.

Giornale dell'amministrazione, fol 125. *A di 11 Marzo 1702. Per Eredità di quondam ser Arcidiacono Giorgi in conto corrente. A Francesco Maria Pezzoli di Venetia ducati 62.20 per ducati 50 correnti valutati a grossi 50 si fanno buoni a detto Pezzoli per sua provvigione della ricevuta di nostri quari proprii per numero 16 lassati in mano sua per conto nostro dal Padre Abbate Domino Bernardo Sargo, e per staloggio della stanza per detti quadri.*

Dana 11. ožujka 1702. Za nasljedstvo pokojnoga plemića arhidakona Đorđića za tekući račun. Francescu Maria Pezzoli iz Venecije 62.20 dukata za 50 dukata, po 50 groša za dukat, prosljeđuje se navedenome Pezzoli za proviziju za prijem naših slika, po broju 16, ostavljenih u njegovim rukama za naš račun kod Oca opata gospodina Bernarda Sarga, te za ležarinu navedenih slika.

Giornale dell'amministrazione. Fol 126. *A di 11 Marzo 1702. Per quadri in mano di Giovanni Antonio e Giovanni Pietro Benevoli di Venezia. A Quadri detti in mano di Francesco Maria Pezzoli di detto loco ducati 4589 per ducati 3530 correnti valutati per quanto stanno a debito di detto Pezzoli e sono per conto di pezzi numero 14. Quadri consegnati d'ordine, e per conto nostro il detto Pezzoli, come per loro lettera di 16 Decembre 1701, e sono l'infrascritti.*

Dana 11. ožujka 1702. Za slike u posjedu Giovannija Antonija i Giovannija Pietra Benevoli iz Venecije. Za navedene slike u posjedu Francesca Maria Pezzoli iz istoga grada 4589 dukata, za 3530 dukata, po računu koliko stoje u dugu navedenoga Pezzolija, te su za račun na broju 14. Slike im je ustupio po našoj odredbi i za naš račun navedeni Pezzoli,

kako stoji u njihovom pismu od 16. prosinca 1701., te su to navedene slike.

Giornale dell'amministrazione. Fol 198. *A di 10 Aprile 1713. Per quadri in Monte. A quadri lasciati per Deposito nella Chiesa di Santa Chiara ducati 715 per ducati 550 conti, valutati per quanto stanno a debito l'infrascritti due quadri restituitici dalle Reverende Monache di Santa Chiara, e riposti nella nostra Cathedrale per Deposito. Il Quadro con la figura di Christo in croce, con la Beata Vergine et altri santi di Giovanni Battista Caliaro alto quarte 14, largo quarte 12 – 100 ducati; una paletta senza suaggia con varie santi, cioè con Santo Rocco, Santo Sebastiano, et uno Santo Pontefice, largo quarte 8½, alto quarte 12½, valutato a moneta corrente – 450 ducati.*

Per quadri in Monte. A Quadri in mano di Giovanni Antonio e Giovanni Pietro Benevoli di Venezia ducati 4589 per ducati per ducati 3530 correnti valutati per quanto stanno a debito di detti Benevoli li pezzi 14 di detti quadri restituitici da loro per mano di Reverendissimo Padre Presidente Domino Bernardo Sorgo, e riposti nella nostra Cathedrale per modo di deposito, e sono li medesimi, che consegnó a detti Benevoli d'orinatione nostra Francesco Maria Pezzoli di Venzia, valutati come sopra, come distintamente al fol 126 – 3530 ducati.

Nota, che delli suddetti pezzi 14 quadri si sono cavati nella Chiesa Cathedrale, e riposti in casa di ser Giovanni Marino di Sorgo pezzi tre di detti quadri per essere profani, e sono l'infrascritti: Adone e Venere di Paris Bordon, valutato a conto corrente ducati 370; Ucelami di Nicasio item valutato ducati 70; Ritratto di Putta Tedesca di Titiano, valutato ducati 250.

Dana 10. travnja 1713. Za slike na banci. Za slike ostavljene u pohrani crkve sv. Klare 715 dukata, za 550 dukata pema računu, procijenjeno koliko vrijede dolje opisane dvije slike koje su nam vratile Časne redovnice klarise, te su odložene u našoj katedrali također radi pohrane. Slika s likom Krista na Križu s Blaženom Djevicom i drugim svecima slikara Giovanni Battista Caliaro, visoka 14, a široka 12 kvarti – 100 dukata; mala pala bez okvira s raznim svecima, tj. sa sv. Rokom, sv. Sebastijanom i jednim sv. Papom, slikara Carletto Caliaro, široka 8½ visoka 12½ kvarti, procijenjena po tekucem računu na 450 dukata.

Za slike na banci. Za slike u rukama Giovannija Antonija i Giovannija Pietra Benevoli iz Venecije 4539 dukata za 3530 dukata prema računu, koliko stoje po dugu navedenih Benevolija četrnaest slika koje su nam vratili putem Prečasnog oca čelnog gospodina Bernarda Sorgo.

Pohranjene su u našoj katedrali radi čuvanja, te su one iste koje je navedenim Benevolima bio ustupio po našoj odredbi Francesco Maria Pezzoli iz Venecije, procijenjene kao i gore, kako je opisano na fol. 126 – 3530 dukata. Zapaziti, da je od navedenih četrnaest slika izvađeno iz katedrale i smješteno u kući plemića Ivana Karla Marina Sorgo njih tri jer su profanoga sadržaja. To su sljedeće: Venera i Adonis, slikara Paris Bordon, procijenjena od banke na 370 dukata; Ptice od Nikasija, također procijenjene na 70 dukata; Tizianov portret njemačke djevojčice, procijenjen na 250 dukata.

Opera Pia, liber 33. Quaderno dell'amministrazione dell'Epitropie dell'Arcidiacono Giorgi. Fol. 2r-3r. *Ex Libro Diversarum de Pergameno huius Publicae Cancellariae Ragusiane de 1683 in fol. 65. Die XII Mensis Junii 1688. Si dá, et assegna alla Capella da errigersi nella Metropolitana di questá città Erede per otto delle dodeci parti del detto quondam signore Arcidiacono, come nell'accenato suo Testamento....ducati 32 000.*

Tutta la casa grande in Pusterna ove habitava il detto signor Arcidiacono di ragione propria del medesimo, con tutti li stragni, fabbriche, usi, attinenze, e pertinenze – ducati 2523.

Si dá, et assegna alla detta Capella tutta la Proprietá posta nel piano á Giuppana con tutti li suoi usi, e pertinenze – ducati 2600.

Item tutto il giardino posto sopra il Canale d'acquedotto con obbligo di ducati 400 per li quali si paga annatim per censo ducati 12 á gl'eredi di quondam ser Michele di Scipione Bona – ducati 300.

Item la casa in Fifich uliza da detto quondam Arcidiacono dopo il terremoto fabricata – ducati 711.2.

Item la casa in Pusterna a canto della casa di signor Martolo facenda – ducati 484.

Item la possessione posta in Giuppana á Luca, comprata da ser Matteo Francesco di Ghetaldi, come in Vendite di Cancellaria del 1670 in fol. 14 – ducati 136.

Item le case, terre e giardini in Bussovina di ragione delli suoi signori Nepoti cum pacto redimenti sottrato, come in Vendite di cancelleria de 1584 in fol. 46, et al stabile extra 1675 fol. 4 – ducati 938.29.

Item la casa sopra Priechi di Marra Montusizza comprata cum pacto redimenti, come in Vendite di Cancellaria del 1675 in fol. 132, e come al Libro de gl'Eredi di signor Arcidiacono – ducati 202.34.

Item la casa apposta Publici Granari di Pietro Soldato, come in vendite di Cancellaria del 1675 in fol. 106 e nelle Sentenze di cancellaria del 1682 fol. 9 – ducati 70.

Item la proprietá di Cobase venduta cum pacto redimenti da ser Marino Tudisi, come in vendite di Cancelleria dl 1675 in fol. 9 – ducati 500.

*Item la proprietá di Sacotoraz, Briesta, Mali Vos et Obro-
no cum pacto redimenti di detto ser Tudisi, come in Vendite di Cancelleria del 1676 in fol. 80 – ducati 1200.*

Item la proprietá a Breno, loco detto Cantulle di quondam ser Natale Sarglieni cum pacto redimenti come in Vendite di Cancelleria del 1675 fol. 32 – ducati 106.

Item la casa a Ghariscte di Reverendo Domino Secondo Nenchi cum pacto redimenti come in Vendite di Cancelleria del 1676 in fol. 32 – ducati 63.

Item la casa appresso San Simone di Reverendo Domino Vincenzo di Pietro cum pacto redimenti come in Vendite di cancellaria del 1676 in fol. 30 – ducati 54.

Item la casa e terre sotto il Canale d'acquedotto di Bartolomeo di Giovanni muratore cum pacto redimenti come in Vendite di Cancelleria del 1672 in fol. 105. – ducati 70.

Item la casa e terre alle Plocce di Maria Pavulova cum pacto redimenti come in Vendite di Cancelleria del 1675 in fol. 134. – ducati 30.

Item la casa distruta con le terre poste a Slano di Stefano Sarcegl cum pacto redimenti come in Vendite di Cancelleria del 1675 in fol. 129 – ducati 25.

Item la proprietá a Breno alli Mollini di Reverendo Domino Marino Sumicich censuato di ducati 127 di ducati 200 di capitale, come in Vendite di cancellaria del 1685 in fol. 8 – ducati 200.

Item la casa in Slavuich uliza di Ancha mogle di Pietro Maltempo cum pacto redimenti come in Vendite di Cancelleria del 1676 in fol. 94 – ducati 53.

Item la tenuta fatta in casa Cicich uliza di ser Giugno Pozza, cum pacto redimenti come in Vendite di Cancelleria del 1682, fol. 6 – ducati 90.

Item tutta la vendita del stragno sotto detta casa, come in Vendite di Cancelleria del 1682 in fol. ----ducati 50.

Item la tenuta a Breno in Celopeche di Christoforo Petrichievich come in Sentenze di Cancelleria del 1682 fol. 29, e Praecepta Rectoris del 1682 fol. ----ducati 28.28.

Item ducati 500 di grossi 40 per ducati 400 di denari X sopra li stabili di Monsignor Pietro de Torres Arcivescovo di Ragusa posti in Trani per prezzo di detti stabili cessi a nome di ser Orsatto Sorgo suo nipote, come per le scritture fatte a favor di detto ser Sorgo, celebrate cioé una di ducati 200 ceduta dal Capitolo dei Canonici di Trani, e l'altra dalle monache di Santa Chiara, per le quali si deve corrisponder a 5 per cento, come per dette scritture – ducati 500.

Item si dá, et assegna alla detta Capella ducati dieci milla e dieci nove di capitale sopra la zecca di Venetia contanti a

nome di detto signore Arcidiacono Bernardo Giorgi valutati per ducati sette milla sicento cinquanta uno di grossi 40 per ducato – ducati 7651.

Item si dá, et assegna alla detta Capella ducati mille ottocento e sette, talari tre, e grossi 9 di capitale sopra la farina vecchia di Napoli, contanti a nome di detto quondam Domino Bernardo per ducati novecento sei grossi 20, di grossi 40 – ducati 906.20.

Item ducati due milla quattrocento di Capitale sopra l'arredamento del grano a rotolo a Napoli contanti come sopra per ducati mille cento quaranta di grossi 40 per ducato – ducati 1140.

Item ducati seicento settanta sei di capitale sopra la dovana di Puglia di Napoli contanti come sopra per ducati cinquecento novanta uno grossi 10 di grossi 40 – ducati 591.10.

Item si dá, et assegna alla detta Capella per hora ducati dieci milla ottocento ottanta sette, e grossi 17 di grossi 40 per ducato, per hora di denari contanti del detto signore Arcidiacono per compimento ducati mille 32 comprese le suddette assegnationi – ducati 10887.27.

Dichiariamo che tutti li censi, affitti, ó altro dependenti dalli beni ut supra divisi e non pagati fin al presente giorno s'intendano a beneficio di tutta l'ereditá, come pure tutti li censi, livelli ó altro, dovuti per suddetto stabili sino al presente giorno, s'intendano pure sopra la suddetta ereditá, li quali angaridii d' hora in avvenire doveranno essere pagati respetivamente da ogn'uno de gl'heredi per le sue proprietá, case et altri stabili á cadauno d'essi assegnati senza contributione de gl'altro.

Si dichiara ancora, che se per qualche debito antico, ó qualsivoglia altra causa, che procedesse dalli testamenti, ó altre scritture precedenti, et anteriori alla presente divisione, venisse ad essere tolto qualche parte delli suddetti stabili, che quello che ricevesse tal danno, debba essere sollevato, e reintegrato dal corpo di tutta l'ereditá del detto quondam signore Arcidiacono di qualle somma, per la quale gl'è stato assegnato in portione il detto satbile, quando fosse obligato a restituirli, e ciò respetivamente secondo le portioni di ciascheduno.

Si dichiara ancora, che tanto li denari contanti che venissero in cassa (addempite prima le suddette assignationi), come di quello s'andará riscotendo da altri debitori, dalli quali ancora resta a riscoter buona somma tanto qui, come in Italia, e d'ogni altra cosa attinente alla detta ereditá, si doverá spartire da noi predetti officiali fra li suddetti eredi respetivamente secondo le portioni lassateli nel testamento del detto signor Arcidiacono.

Haec autem divisio nullo testimonio rumpi possit.

Iz knjige raznih spisa na pergamentu ove javne dubro-

vačke Kancelarije iz 1683. godine, na fol. 65. Dana 12. lipnja 1688. Daje se i namjenjuje kapeli koja se treba podići u katedrali ovoga grada, nasljednici u osam dvanaestina spomenutoga pokojnoga gospodina arhiđakona, kako stoji u njegovoj naznačenoj oporuci...32 000 dukata.

Cijela velika kuća u Pustijerni gdje je stanovao navedeni pokojni gospodin arhiđakon po njegovom vlastitom računu, sa svim podrumima, opremom, koristima, objektima koji se na nju odnose i ovise o njoj – 2523 dukata.

Daje se i namjenjuje za navedenu kapelu sve imanje smješteno u dolini na Šipanu sa svim svojim koristima i objektima koji se na njega odnose – 2600 dukata.

Također cijeli vrt smješten u Konavlima s obvezom od 400 dukata za koje se godišnje plaća za prihod 12 dukata nasljednicima pokojnoga plemića Miha Scipionova Bone – 300 dukata.

Također kuća spomenutoga pokojnoga gospodina arhiđakona u ulici Fifić, sagrađena nakon potresa – 711.2 dukata.

Također kuća u Pustijerni nasuprot kuće plemića Martola koja se treba sagrađiti – 484 dukata.

Također posjed smješten u Luci šipanskoj, kupljen od plemića Mata Franova Ghetaldi, kako stoji u knjizi prodaja Kancelarije iz 1670. godine na fol. 14 – 136 dukata.

Također kuće, zemlje i vrtovi na Busovini po računu gospode njegovih nećaka s uređenim pravom otkupa, kako stoji u Knjizi prodaja Kancelarije iz 1584. na fol. 46, te je učvršćeno od 1675. godine, na fol. 4 – 938.29 dukata.

Također kuća Mare Montušica iznad Prijekoga kupljena s pravom otkupa, kako stoji u Knjizi prodaja Kancelarije iz 1675., na fol. 132, te u Knjizi nasljednika gospodina arhiđakona – 202. 34 dukata

Također kuća vojnika Petra smještena uz javnu žitnicu, kako stoji u Knjizi prodaja Kancelarije iz 1675. na fol. 106 i u presudama Kancelarije iz 1682. na fol. 9 – 70 dukata.

Također imanje na Kobašu koje je s pravom otkupa prodao plemić Marin Tudizić, kako stoji u Knjizi prodaja Kancelarije iz 1675., na fol. 9 – 500 dukata.

Također imanje Sakotorac, Brijesta, Mali Voz i Obrono s pravom otkupa navedenog plemića Tudizića, kako stoji u Knjizi prodaja Kancelarije iz 1676., na fol. 80 – 1200 dukata..

Također imanje u Župi dubrovačkoj, u mjestu zvanom Kantule, od pokojnog plemića Natala Carglieni s pravom otkupa, kako stoji u Knjizi prodaja Kancelarije iz 1675., na fol. 32 – 106 dukata.

Također kuća u Garištu svećenika Sekonda Nenchi s pravom otkupa, kako stoji u Knjizi prodaja Kancelarije iz 1676., na fol. 32 – 63 dukata.

Također kuća kod sv. Šimuna svećenika Vicka Petrova s pravom otkupa, kako stoji u Knjizi prodaja Kancelarije iz 1676., na fol. 30 – 54 dukata.

Također kuća i zemlje ispod vodovoda zidara Bartolomeja Ivanova s pravom otkupa, kako stoji u Knjizi prodaja Kancelarije iz 1672. godine, na fol. 105 – 70 dukata.

Također kuća i zemlje na Pločama Marije Pavulove s pravom otkupa, kako stoji u Knjizi prodaje Kancelarije iz 1675. godine, na fol. 134 – 30 dukata.

Također razrušena kuća sa zemljama Stjepana Sarčelj smještena u Slanom s pravom otkupa, kako stoji u Knjizi prodaja Kancelarije iz 1675. godine, na fol. 129 – 25 dukata.

Također posjed u Župi dubrovačkoj u Mlinima svećenika Marina Šumičića s prihodom od 127 dukata od 200 dukata glavnice, kako stoji u Knjizi prodaja Kancelarije iz 1685. godine, na fol. 8 – 200 dukata.

Također kuća Anke, supruge Petra Maltempo, u ulici Slavujić, s pravom otkupa, kako stoji u Knjizi prodaja Kancelarije iz 1676. godine, na fol. 94 – 53 dukata.

Također udio u kući plemića Josipa Pozza u ulici Čičić, kako stoji u Knjizi prodaja Kancelarije iz 1682. godine, na fol. 6 – 90 dukata.

Također sav iznos prodaje podruma ispod iste kuće, kako stoji u Knjizi prodaja Kancelarije iz 1682. godine, na fol. – 50 dukata.

Također udio u Župi dubrovačkoj u Čelopezima Krsta Petričevića, kako stoji u presudama Kancelarije iz 1682. godine, na fol. 29, te u Kneževim uputama iz 1682. godine, na fol. 28.28 dukata.

Također 500 dukata od po 40 groša za 400 dukata od po deset denara nad nekretninama Monsignora Petra de Torres, dubrovačkoga nadbiskupa, koje su smještene u Traniju, za cijenu navedenih nekretnina ustupljenih u ime njegova nećaka Orsata Sorgo, kako je navedeno u spisima sastavljenima i proslavljenima u korist navedenoga plemića Sorgo, i to jedan od 200 dukata ustupljen iz glavnice kannonika iz Tranija, te drugi od strane redovnica sv. Klare, za koje se mora odgovoriti uz 5 posto, kako stoji u navedenim spisima – 500 dukata.

Također se daje i namjenjuje za istu kapelu deset tisuća i devetnaest dukata od glavnice položene u mletačku kovnicu u ime istoga gospodina arhiđakona Bernarda Đorđića, procijenjene na sedam tisuća šesto pedeset i jedan dukat, od po 40 groša za dukat – 7651 dukat.

Također se daje i namjenjuje za istu kapelu tisuću osamsto sedam dukata, tri talira, i devet groša od glavnice kod staroga brašna u Napulju, na ime navedenoga pokojnoga gospodina Bernarda za devetsto šest dukata, od po 40

groša – 906.20 dukata.

Također dvije tisuće četiri stotine dukata glavnice za ulaganje u Napulju kao i gore, za tisuću stotina i četrdeset dukata, od po 40 groša za dukat – 1140 dukata.

Također šesto sedamdeset i šest dukata od glavnice na carinarnici za Pugliu u Napulju na ime istoga kao i gore, za petsto devedeset i jedan dukat, od po 40 groša za dukat, i deset groša – 591.10 dukata.

Također se daje i namjenjuje za istu kapelu zasad deset tisuća osamsto osamdeset i sedam dukata, od po 40 groša za dukat, i sedamnaest groša, od novca na ime istoga gospodina arhiđakona, da bi se dopunile trideset dvije tisuće dukata obuhvaćene gore opisanim doznakama – 10887.17 dukata.

Objavljujemo neka se svi prihodi, najmovi, ili drugi iznosi koji ovise o dobrima koja su podijeljena kako je gore navedeno, te nisu plaćeni do ovoga dana, smatraju u korsit cjelokupnog nasljedstva. Jednako tako neka se svi prihodi, stupnjevi najma, ili drugo što se duguje za navedene nekretnine sve do današnjeg dana, također smatra dijelom navedenoga nasljedstva, čiji najmovi će se odsad ubuduće morati plaćati od strane svakoga od nasljednika za svoja imanja,

kuće i druge nekretnine doznačene svakome od njih bez doprinosa drugih.

Također se objavljuje da ako bi zbog nekog starog duga ili bilo kojeg drugog razloga koji bi potjecao iz oporuka ili drugih ranijih spisa, prethodećih ovoj podjeli, bio uklonjen neki dio navedenih nekretnina, dio koji bi pretrpio takvu štetu mora se nadoknaditi i ponovo povezati s tijelom cjelokupnoga nasljedstva navedenoga pokojnoga gospodina arhiđakona. To se mora izvršiti u onom iznosu u kojem je nasljedniku bio doznačen udio u toj nekretnini, kad bi bio dužan da mu nadoknadi, i to u skladu s udjelom svakog pojedinog.

Također se objavljuje da ćemo mi, prije navedeni činovnici, morati podijeliti među spomenutim nasljednicima, u skladu s udjelima koje im je u oporuci ostavio navedeni gospodin arhiđakon, kako tekući novac koji bi stigao u blagajnu (izvršiti prethodno navedene doznake), tako i novac koji će se prikupiti od drugih dužnika, od kojih još valja utjerati znatan iznos kako ovdje, tako i u Italiji, te novac od bilo čega drugoga što se odnosi na navedeno nasljedstvo.

Ova pak podjela nikakvim se svjedočanstvom ne može opovrći.

BILJEŠKE

1 *Hrvatski biografski leksikon*, 3, Zagreb, 1993, 761–762.

2 A. LIEPOPILI, *Dubrovačka katedrala i njezine slike*, Dubrovnik, 1939.

3 K. PRIJATELJ, *Le opere di una collezione veneziana della fine del Seicento a Dubrovnik (Ragusa)*, »Arte Veneta«, XXXIII, Venecija, 1979, str. 167–168.

4 K. PRIJATELJ, *Venere e Adone di Paris Bordon nel Palazzo dei rettori di Dubrovnik (Ragusa). Paris Bordon e il suo tempo*, Atti del Convegno internazionale di studi, Treviso, 1987, str. 119–123. Slika zbog svjetovne tematike nije bila izložena u katedrali, nego u Kneževu dvoru.

5 G. GAMULIN, *Un nuovo dipinto di G. G. Savoldo*, »Commentari«, IV/VI, Rim, 1955, str. 254–257; G. GAMULIN, *Jedna nepoznata slika G. G. Savolda u Dubrovniku*, »Mogućnosti«, 3, Split, 1956, str. 236–238; *Giovanni Gerolamo Savoldo tra Foppa, Giorgione e Caravaggio*, Milano, 1990, str. 128–135. U katalogu su zabilježeni relevantni podaci o podrijetlu dubrovačke slike. U oporuci pisanoj 1527. godine plemić Pietro Contarini namjenjuje kapeli koja se trebala podići u venecijanskoj crkvi Santi Apostoli četiri slike s prikazom bijega u Egipat. Jedna od slika mogla je biti upravo dubrovačka koja je, ako se prihvate navedene pretpostavke, nakon toga prešla u posjed Giovannija Alvisea Raspi, a potom kao naknada za dug dubrovačkom arhidakonu Bernardu Đorđiću. Istovremeno su autori kataloga u privatnom vlasništvu utvrdili postojanje još jedne Savoldove slike s prikazom bijega u Egipat, koja je veoma bliska dubrovačkoj umjetnici ne samo u dimenzijama nego i u kompoziciji i brojnim pojedinostima. Slika se na temelju dokumenata datira između 1525. i 1527. godine.

6 D. WESTPHAL, *Malo poznata slikarska djela XIV do XVIII sto-*

ljeća u Dalmaciji, »Rad JAZU«, 258, Zagreb, 1937, str. 47–49; G. GAMULIN, *Contributo ai Toscani*, »Radovi Odsjeka za povijest umjetnosti«, 3, Zagreb, 1961, str. 20–26.

7 G. GAMULIN, *Djelo Pordenona u dubrovačkoj katedrali*, »Čovjek i prostor«, 46, Zagreb, 1956, str. 2; G. GAMULIN, *Il Redentore di Paris Bordone nella cattedrale di Ragusa (Dubrovnik)*, »Arte Veneta«, XII, Venecija, 1958, str. 192–194; G. GAMULIN, *Neki problemi renesanse i baroka u Hrvatskoj*, »Peristil«, 26, Zagreb, 1983, str. 38–40. Atribucija slike nije stabilizirana. Sam Gamulin je dvojio između Parisa Bordona i Pordenonea. Da je sliku izradio P. Bordon, pretpostavljao je i Bernard Berenson. Usp. B. BERENSON, *Italian Pictures of the Renaissance*, Venetian School, London, 1957, str. 46. Takvu je atribuciju postavio 1936. godine za obilaska Dalmacije, a zabilježio ju je Frano Kesterčanek. Usp. F. KESTERČANEK, *Slikarstvo u Dubrovniku*, »Hrvatski dnevnik«, Zagreb, 1941, str. 17.

8 K. PRIJATELJ, *Le opere del Padovanino in Dalmazia*, »Arte Veneta«, XIII–XIV, Venecija, 1959/1960, str. 204.

9 G. GAMULIN, *Contributi al cinquecento*, »Arte Veneta«, XIII–XIV, Venecija, 1959/1960, str. 88–95.

10 K. PRIJATELJ, *Dvije stare kopije u Dubrovniku*, »Dubrovnik«, 4/XXV, Dubrovnik, 1982, str. 61–68.

11 G. GAMULIN, *Tre quadri di Palma il Vecchio. Scritti in onore di Mario Salmi*, Roma, 1963, str. 95–101; P. RYLANDS, *Palma il Vecchio, L'opera completa*, Milano, 1988, str. 276.

12 K. PRIJATELJ, *Slika »Letušte« u Biskupskoj pinakoteci u Dubrovniku*, »Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji«, 31, Split, 1991, str. 223–235. Oštećena, monumentalna slika Sv. Jerolim nije do sada objavljena. Slike Giovannija Benedetta Castiglionija i Giulija Romana spominju se jedino u dokumentima.

13 K. PRIJATELJ, *Barok u Dalmaciji*, Zagreb, 1982, str. 752, 755, 846, 848; A. DRAČEVAC, *Dubrovačka katedrala*, Zagreb, 1988, str. 35–37.

Summary

Radoslav Tomić, Relja Seferović
The Will of Bernard Đorđić, Archdeacon of Dubrovnik

In this study the authors have published the will of Bernard Orsat Đorđić (Dubrovnik, 1621–1687), archdeacon of Dubrovnik Cathedral. It is an extremely valuable document as Đorđić left a large portion of his estate for the furnishing of the chapel of St. Bernard in the northern transept of the Cathedral, to which he also left his precious collection of paintings by Renaissance masters. The collection was taken over by his heirs in 1694 in the name of debt owed by a Venetian merchant and collector Giovanni Alvise Raspi. The collection included works by Paris Bordone, Giovanni Girolamo Savoldo, Padovanino, Vincenzo Catena, Pordenone, Carleto Caliari and some other Renaissance and Baroque master. A Titian painting, the destiny of which has been unknown since the beginning of the 19th century, was also listed.